

21 Ιουνίου, 1995

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΣΤΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ,
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσεσίοντες,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εφεσιβλήτων.

(Αναθεωρητική έφεση Αρ. 1246)

5 Έκτακτοι Υπάλληλοι — Οι περί Προσλήψεως Εκτάκτων Υπαλλήλων
(Δημόσια και Εκπαιδευτική Υπηρεσία) Νόμοι του 1985 (Ν. 99/85
και Ν.122/85) — Αίτημα για επίδομα υπερωριακής απασχόλησης εκ
μέρους 15 εκτάκτων υπαλλήλων, για τον χρόνο ταξιδίου μετάβασης
τους σε εργοτάξια του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων — Η μετά-
10 βαση τους στα εργοτάξια αποτελούσε προϋπόθεση για εκπλήρωση
των υπηρεσιακών τους υποχρεώσεων — Έδρα τους ήταν ο τόπος
εκτέλεσης των καθηκόντων που τους ανατέθηκαν — Απόρριψη του
αιτήματος από το πρωτόδικο Δικαστήριο — Η πρωτόδικη απόφα-
ση επικυρώθηκε.

Τα γεγονότα και οι νομικές αρχές που εφάρμοσε το Ανώτατο Δι-
καστήριο απορρίπτοντας την έφεση προκύπτουν από τις πιο πάνω
περιληπτικές σημειώσεις.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.

15 Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης του Δικαστή του Ανωτάτου Δι-
καστηρίου Κύπρου (Πίκης, Δ.) που δόθηκε στις 29 Νοεμβρίου, 1990
(Προσφυγή αρ. 726/89) με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή των
εφεσεσίοντων για καταβολή σ'αυτούς επιδόματος υπερωριακής
20 απασχόλησής του για το χρόνο ταξιδίου τους προς τα εργοτάξια
στα οποία θα απασχολούνταν.

N. Χ'Ιωάννου, για τους εφεσείοντες.

M. Ραφτόπουλος, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, Α', για τους εφεσείβλητους.

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Νικολάου. 5

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Οι εφεσείοντες, δεκαπέντε συνολικά, είχαν προσληφθεί ως έκτακτοι υπάλληλοι δυνάμει των περί Προσλήψεως Εκτάκτων Υπαλλήλων (Δημοσία και Εκπαιδευτική Υπηρεσία) Νόμων του 1985 (N.99/85 και N.122/85). Οι ιδιαίτεροι όροι για τον καθένα, ήτοι, τα καθήκοντα, ο μισθός και ο τομέας απασχόλησής τους, περιέχονταν σε γραπτή προσφορά που αποδέχθηκαν, ενώ ως προς τα λοιπά ίσχυαν γενικοί όροι προς τους οποίους γινόταν αναφορά. Σχετικά με τον τομέα απασχόλησης καθορίστηκε στην περίπτωση των δεκατριών από τους εφεσείοντες ότι θα υπηρετούσαν στο Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων και τα εκάστοτε εργοτάξια των αναπτυξιακών έργων ανάλογα με τις ανάγκες του Τμήματος. Στις άλλες τρεις περιπτώσεις ό,τι καθορίστηκε ήταν απλώς πως θα υπηρετούσαν στο Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων. 10
15
20

Σε όλους ανατέθηκε η εκτέλεση εργασιών σε εργοτάξια στα Κοκκινοχώρια για τουλάχιστο μέρος της εβδομάδας. Και επειδή διέμεναν σε άλλες επαρχίες - Λευκωσία, Λεμεσό, Λάρνακα - ταξίδευαν εκτός της Επαρχίας τους για μετάβαση στα εν λόγω εργοτάξια. Τους προσφερόταν μεταφορικό μέσο αλλά δεν τους καταβαλλόταν επίδομα υπερωριακής απασχόλησης για τον χρόνο ταξιδιού. Ούτε και διατύπωσαν αίτημα για τέτοιο επίδομα παρά μόνο αφού πέρασε καιρός και αφού έμαθαν πως κάποιος συνάδελφός τους άρχισε να το παίρνει μόλις έγινε μόνιμος με καθορισμένη έδρα τη Λευκωσία. 25
30

Με την αναφερθείσα εξέλιξη, οι εφεσείοντες προέβλεπαν ότι βάσει του όρου που καθόριζε τον τομέα απασχόλησής τους, είχαν και αυτοί ως έδρα τα γραφεία του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων και θα έπρεπε ως εκ τούτου να τους καταβάλλεται το ίδιο επίδομα. Το αίτημά τους δεν έγινε δεκτό. Καταχώρισαν προσφυγή και απορρίφθηκε. Ο πρωτόδικος Δικαστής έκρινε ότι έδρα τους ήταν ο τόπος εκτέλεσης των καθηκόντων που τους 35

ανατέθηκαν εφόσον η πρόσληψή τους είχε γίνει με αναφορά προς αυτά και ότι η μετάβασή τους εκεί αποτελούσε προϋπόθεση για εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους.

- 5 Η έφεση, παρότι διατυπώθηκαν διάφοροι λόγοι, στρέφεται κατ' ουσία εναντίον αυτής της κατάληξης. Ενώπιόν μας, ο συνήγορος των εφεσειόντων ανέπτυξε εκτενή επιχειρηματολογία. Θεωρούμε, ωστόσο, ότι η απλότητα του θέματος και η σύντομη απάντηση την οποία επιδέχεται καθιστά αχρείαστη την επέκταση σε λεπτομέρειες. Κατά τη γνώμη μας, έκτακτοι υπάλληλοι 10 προσληφθέντες δυνάμει των προαναφερθέντων νόμων έχουν υποχρέωση να βρίσκονται για εκτέλεση εργασίας στο μέρος ή στα μέρη όπου υφίσταται η ανάγκη η οποία αποτέλεσε το έρεισμα για την πρόσληψη. Στην περίπτωση τους, δεν μπορεί να γίνεται λόγος για έδρα αλλού, όσο συχνά ή περιστασιακά και αν 15 μεταβάλλεται ο τόπος εργασίας. Επομένως, ορθή ήταν η κατάληξη πρωτόδικα ότι οι εφεσειόντες δεν είχαν δικαίωμα σε υπερωριακό επίδομα για χρόνο ταξιδιού.

Η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.